

ὅτι ὁ Κατρεφάξ ἦτο ὄλως ἀμοιρος πάσης ξένης γλώσσης· τὴν ἑλλειψιν αὐτὴν παρατηρεῖ τις καὶ εἰς τὰ ἄλλα του συγγράμματα Ἐν ἔτει 1887 ἐδημοσίευσε βιβλίον μικρὸν «περὶ τῶν Πυγμαίων» (Les Pygmées, Paris, Baillière μετ' εἰκ.), ὅπερ οὐδὲν νέον τῇ ἐπιστήμῃ παρέχει. Πολὺ δὲ προηγουμένως τῇ συνεργασίᾳ τοῦ ἀξιολογώτατου E. Hamy ἤρξατο τῆς ἐκδόσεως τοῦ μεγάλου ἔργου αὐτοῦ Grania Ethnica, ἐν ᾧ πλήθος κρανίων ἐπιτυχῶς ἀπεικονίζεται καὶ περιγράφεται. Ἐν τῇ ἐν Παρισίοις Ἀνθρωπολογικῇ Ἑταιρίᾳ, ἧς ὑπῆρξέ ποτε ὁ πρόεδρος, ἐπεδείξατο ὁ Κατρεφάξ δραστηριότητα ἐκτακτον, διεδέχθη δὲ τὸν Λεσσέψ ἐν τῇ προεδρείᾳ τῆς Γεωγραφικῆς Ἑταιρίας. Τὸ τελευταῖον αὐτοῦ σύγγραμμα, ἡ «Ἱστορία τῶν ἀνθρωπίνων φυλῶν» (Histoire des races humaines Paris 1889) ἐμφανίζει χαρακτηριστὰ γερωντοικὸν καὶ ἀποδεικνύει ὅτι οὐδ' ὄλως παρηκολούθει τὰς προόδους τῆς ἐπιστήμης, διότι γέμει σφαλμάτων καὶ ἀκρισιῶν. Μνημονευτέον ἐν τέλει καὶ τοῦδε, ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1880, τὸ τοσαύτας πικρίας εἰς τοὺς γάλλους παρασχόν, ὁ Κατρεφάξ ἐγράψεν ἐν τῇ «Ἐπιθεωρήσει τῶν δύο Κόσμων» τὸ γνωστὸν αὐτοῦ ἄρθρον «Ἡ Πρωσικὴ φυλὴ» (La race prussienne), τὸ ὅποιον ἐπειτα καὶ εἰς βιβλίον ἐξέδωκεν. Ἐν αὐτῷ ἀναφέρεται τὸ ἐξῆς δηκτικὸν χωρίον: «Ἀνθρωπολογικῶς ἡ Πρωσσία εἶναι σχεδὸν καθ' ὀλοκληρίαν ξένη πρὸς τὴν Γερμανίαν». Καθὰ ὅμως ἀπεδείχθη παρὰ τῶν γερμανῶν ἐπιστημόνων, ὀλοσχερῶς ἑστερεῖτο ὁ Κατρεφάξ τῶν πρὸς τοιαύτην ἀπόφασιν ἀναγκαίων γνώσεων.

(Clobns Rd LXI Nr 7.)

ΤΟ ΙΟΥΛΙΑΝΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Τὸ ἀπὸ Ἰουλίου Καίσαρος τῷ 46 π. Χρ. καθιερωθὲν ἡμερολόγιον τῇ διακανονίσει τοῦ ἐξ Ἀλεξανδρείας ἀστρονόμου Σωσιγένου καὶ κληθὲν Ἰουλιανόν, ὀρίζει ἵνα ἕκαστον τέταρτον ἔτος ἀποτελεῖται ἐκ 336 ἡμερῶν, ὅπερ ἔτος ὀνομάσθη δίσεκτον (bissectilis), τοιοῦτον δὲ εἶναι κατὰ τὴν τάξιν του καὶ τὸ τρέχον 1892. Τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο ἀκολουθοῦμεν οἱ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας Ἕλληνες, Ρῶσσοι, Σέρβοι κ. ἄλ. Οἱ λοιποὶ ὅμως τῆς δύσεως παρεδέχθησαν νέον ἡμερολόγιον εἰσυχθὲν ὑπὸ τοῦ Πάπα Γρηγορίου τοῦ II' μεταρρυθμισαντος τὸ Ἰουλιανόν καὶ κληθὲν Γρηγοριανόν. Ὁ πάπας Γρηγόριος διέταξεν ὡς γνωστὸν κατόπιν ἀστρονομικῶν λογισμῶν τῶν ἐπιστημόνων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἡ ἐπιούσα τῆς 4 Ὀκτωβρίου τοῦ 1858 ἔτους μ. Χρ. νὰ ὀνομασθῇ ὄχι 5 ἀλλὰ 15 Ὀκτωβρίου. Προσέτι ὠρῖσεν εἰς 400 ἐφεξῆς ἔτη νὰ εἶναι δίσεκτα μόνον τὰ 97 καὶ οὐχὶ τὰ 100, ὅπως ὠρίζε τὸ Ἰουλιανόν, δηλ. ἕκαστον ἑκατοστὸν ἔτος νὰ μὴ εἶναι δίσεκτον πλέον τοῦ τετάρτου κατὰ τὴν τάξιν ἑκατοστοῦ. Τουτέστι τὰ ἔτη 1700, 1800, 1900, ἂν καὶ κατὰ τὴν τάξιν ἀνήκουσιν εἰς τὰ τέταρτα ἔτη τὰ δίσεκτα, νὰ μὴ εἶναι τοιαῦτα, δίσεκτα δὲ νὰ εἶναι μόνον τὰ 1600 2000 2400

καὶ καθεξῆς δηλ. ἕκαστον τέταρτον ἑκατοστὸν. Ἐπίσης τὰ μεταξὺ τοῦ 2000 καὶ 2400 τὰ τρία ἑκατοστὰ ἔτη νὰ μὴ εἶναι δίσεκτα καὶ οὕτω καθεξῆς. Τὸ Γρηγοριανόν ἡμερολόγιον οὕτω κανονισθὲν προσεγγίζει πολὺ εἰς τὸ ἀκριβὲς ἀστρονομικὸν ἔτος, ἦτοι τὸ καλούμενον τροπικόν, καθ' ὃ μετρεῖται ὁ χρόνος, διότι κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῆς ἀστρονομίας ὑπερέχει τοῦ ἀληθοῦς τροπικοῦ ἔτους κατὰ 27", 4· ἵνα δὲ ταῦτα ἀποτελέσωσι μίαν ἡμέραν καὶ ἐπομένως ἐπέλθῃ ὑπέρβασις κατὰ μίαν ἡμέραν, πρέπει νὰ παρέλθωσι 3153 ἔτη. Ὡστε ἕως τότε δύναται νὰ θεωρηθῆται ἀκριβές. Κατὰ τὴν μεταρρύθμισιν λοιπὸν αὐτὴν τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου ἀφαιροῦνται ἐξ αὐτοῦ 3 ἡμέραι ἀνὰ πᾶσαν 400 ἡμερῶν. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω γίνεται φανερόν ὅτι ἡ ἡμερομηνία κατὰ τὸ Ἰουλ. ἡμερολόγιον καθυστερεῖ ἐν ἔτεσι 1600—1700 μ. Χρ. τῆς τοῦ Γρηγορ. κατὰ 10 ἡμέρας. Τῷ 1700 ὅμως ἐνῶ κατὰ τὴν τὸ Ἰουλ. ἡμερολόγιον εἶχομεν 18 Φεβρ. οἱ τοῦ Γρηγορ. εἶχον 28, ὅταν δὲ ἡμεῖς εἶχομεν 19 ἐκεῖνοι εἶχον 1 Μαρτίου (δὲν εἶχον δηλ. ἐκεῖνοι δίσεκτον ἔτος)· ὅταν δὲ ἡμεῖς εἶχομεν 29 Φεβρ. (ἡμεῖς εἶχομεν κατὰ τὴν τάξιν δίσεκτον) ἐκεῖνοι εἶχον 11 Μάρτιου, καὶ οὕτω καθυστερήσαμεν κατὰ 11 ἡμέρας. Τοῦτ' αὐτὸ ἐπανελήθη τῷ 1800 μ. Χρ. καὶ καθυστερήσαμεν, καὶ σήμερον ἐτι καθυστεροῦμεν κατὰ 12 ἡμέρας. Μετὰ 8 ἔτη ὅτε ἄρχεται ὁ 20 αἰὼν, ἦτοι τὸ 1900, θὰ ἐπανακληθῆ τὸ αὐτὸ καὶ ἡ διαφορὰ τῶν δύο ἡμερομηνιῶν θὰ γείνη 13 ἡμερῶν, ἦτοι ἡμεῖς θὰ καθυστερῶμεν ἐν τῇ πορείᾳ τοῦ χρόνου καὶ τῶν ὥρῶν τοῦ ἔτους κατὰ 13 ἡμέρας μέχρι τοῦ 21000 (τὸ 2000 ὡς ἐρόθη θὰ εἶναι παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἐκείνοις δίσεκτον) ἀπὸ τοῦ 2100—2200 θὰ καθυστερήσωμεν κατὰ 14 ἡμέρας, ἀπὸ τοῦ 2200—2300 κατὰ 15 ἡμέρας καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἐὰν λοιπὸν παραδεχθῶμεν ὅτι τὸ Ἰουλ. ἡμερολόγιον θὰ διατηρηθῆ ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἑκατονταετηρίδων θὰ ἔλθῃ καιρὸς καθ' ὃν κατὰ μὲν τὸν Ἰανουάριον θὰ ἔχωμεν τὰ καύματα τοῦ θέρους, κατὰ δὲ τὸν Ἰούλιον τὰς χιόνας καὶ τοὺς παγετούς Ἀλλ' οὐδεὶς πιστεύομεν ἀμφιβάλλει ὅτι πολὺ πρὶν ἔλθῃ ἡ ἐποχὴ ἐκείνη θὰ πεισθῶσιν οἱ τὰ πάτρια καθ' ὅλα ἀπαρεγκλίτως τηροῦντες ὅτι δι' ἀνακριβοῦς ἡμερολογίου χρονοδρομοῦμεν, καὶ θ' ἀπαλλαγῶσιν αὐτοῦ ἐγκαίρως ὅπως μὴ φθάσωσιν εἰς τὴν ἀντεστραμμένην τῶν πραγμάτων ὄψιν, νὰ φέρωσι βαρῆα χειμερινὰ ἐνδιμματα μηνὶ Ἰουλίῳ καὶ νὰ δρέπωσι ρόδα ἀνοιξέως μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἢ Ὀκτωβρίῳ.

Γ. ΧΚ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Οἱ Ἰουδαῖοι ἐπὶ τῶν νήσων Φίλιππων — Ἡ ἐπὶ τῆς ὑδρογείου ἐξήλωσις τῶν Ἰουδαίων καθίσταται ὀλον ἐν μεγαλειτέρᾳ. Πρὸς τοῦτο συντελοῦσιν ἀπ' ἐνὸς μὲν ἡ ἐπέκτασις τῶν ἀποικισίων καὶ ἡ ἐπαύξησις τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας, ἀπ' ἑτέρου δὲ ἡ βιαία μετανάστευσις αὐτῶν ἀπὸ τῆς Ρωσσίας πρὸς ὑπερωκεανίου ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ χώρας. Καὶ εἰς αὐτὰς ἀκόμη τὰς μεμακρυσμένας νήσους τῆς Νοτίου θαλάσσης (Βιρηνικὸς Ὀκεανὸς) ἤρχισαν κατ' αὐτὰς νὰ μεταβαίνωσιν. Εἰς τὰς Σανδвичικὰς νήσους μετανάστευσαν

πρὸ πολλοῦ ὀρμώμενοι ἐξ Ἁγίου Φραγκίσκου. Καθ' ἡ ἀναφέρει ἡ Γενική Ἐφημερίς τοῦ Ἰουδαίου τοῦ 1 Ἰανουαρίου 1892 ἐν Σούβα τῶν νήσων Φίδσι ἐγκατέστησαν 34 Ἰουδαῖοι ὑπὸ λίαν εὐνοϊκοῦ ὄρους.

Ὁ Ζεὺς καὶ ἡ Ἀφροδίτη. Εὐκόλως ἀνγνωρίζονται οἱ πλανῆται οὗτοι κατὰ τὰς νόκτας ἂς διερχόμεθα. Ὁ Ζεὺς ὅστις καθ' ὅλυν τὸ θέρρος καὶ τὸ φρονόπωρον διέσχιζε τὸν οὐράνιον θόλον ὡς ἐπικυριαρχος πλανήτης ἐν ὅλῳ τῷ μεγαλείῳ αὐτοῦ, ἤδη μίαν καὶ ἡμίσειαν σχεδὸν ὥραν μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου δύει. Βορειότερον αὐτοῦ φεγγόβλεϊ ὁ λαμπρότερος ἀστὴρ τοῦ οὐρανοῦ στερεώματος ἡ Ἀφροδίτη. Αὕτη εἰς τὰς 20 λήξαντος ἔδουσε συγχρόνως σχεδὸν μετὰ τῆς νέας Σελήνης· ἔκτοτε κατὰ μίαν καὶ ἡμίσειαν σχεδὸν ὥραν ἐπὶ πλέον καθ' ἑκάστην καθυστερεῖ ἡ δύσις τῆς Σελήνης τῆς τοῦ πλανήτου μίγχι τοῦ πρώτου αὐτῆς τετάρτου. Ἦδη μετὰ τὸ λυκόφως ἀναγνωρίζεται ἡ Ἀφροδίτη ἐκ τῆς ζωηρᾶς λάμπειας καὶ γλυκείας φωταυγείας ἣν ἐκπέμπει ὡς μικρὰ Σελήνη κειμένη ἀνωθεν τοῦ ἐκ δυσμῶν ὀρίζοντος εἰς ὕψος 25°—30°. (Γ. ΧΚ.)

Ἐαρινὴ ἰσημερία. Κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος ὁ ἀστρονομικὸς ἰσημερίας θὰ διέλθῃ τοῦ κέντρου τοῦ ἡλίου, ἦτοι θ' ἀποκαταστῇ ἰσημερία εἰς τὰς 4 ὥρας τῆς πρωίας τῆς 8]20 Μαρτίου, ἐφ' ἣν κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος ἐγένετο ἰσημερία εἰς τὰς 11 ὥρας τῆς ἑσπέρας, τῆς 8]20 Μαρτίου ἦτοι κατὰ μίαν σχεδὸν ἡμέραν (19 ὥρας) ἑνωρίτερον κατὰ τὸ τρέχον ἔτος. Τοῦτο θὰ συμβῇ διότι τοῦ ἔτους τούτου ὄντος δισέκτου ὁ Φεβρουάριος ἔχει μίαν ἐπὶ πλέον ἡμέραν. Ἀκριβῆς φαινόμενη ἰσημερία δὲν γίνεται ὅπως κοινῶς πιστεύεται κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην (εἰς τὰς 11 μ. μ. τῆς 8]20 Μαρτίου)· τοῦτο θὰ συνέβαινεν ἐάν δὲν ὑπῆρχεν ἀτμόσφαιρα. Ἡ ἀτμόσφαιρα ἀνυψοῦ ὀλίγον τὸς ἀστέρας ἐν τῷ οὐρανῷ χώρῳ, δηλ. βλέπομεν αὐτοὺς ὑψηλότερα παρ' ὅσον πράγματι κείνται (ἀτμοσφαιρικὴ θλάσις τοῦ φωτός)· καὶ ἐπιμένει καὶ ὁ ἥλιος θὰ ἐμφανίζετο ὀλίγον βραδύτερον ἐάν δὲν ὑπῆρχεν ἀτμός καὶ θὰ ἐξηφανίζετο ὀλίγον ταχύτερον. Οὕτω τῆς 8]20 Μαρτίου ὁ ἥλιος θὰ εἶναι ὄρατος ὑφ' ἡμῶν ἀπὸ τῆς 7ης ὥρας καὶ 4' τῆς πρωίας μέχρι τῆς 7ης ὥρας καὶ 12' τῆς ἑσπέρας, ἦτοι ἐπὶ 12 ὥρας καὶ 8'. Ἐνθ' τὴν 6]18 Μαρτίου θὰ βλέπωμεν τὸν ἥλιον ὑπεράνω τοῦ ὀρίζοντος ἀπὸ τῆς 7ης ὥρ. καὶ 8' τῆς πρωίας μέχρι τῆς 7ης ὥρ. καὶ 9' τῆς ἑσπέρας, ἦτοι πλὴν ἑνὸς λεπτοῦ 12 ὥρας. Ὅστε ἡ νύξ τῆς 8]20 Μαρτίου θὰ διαρκέσῃ 11 ὥρ. καὶ 52', ἦτοι 16' ὀλιγώτερον τῆς ἡμέρας (12 ὥρ. 8'—11 ὥρ., 52'—16'). (Γ. ΧΚ.)

Ἐπίδρασις τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τῶν σεισμῶν. Ποσάκι δὲν ἀπεφάνθησαν πολλοὶ τῶν ἐπιστημόνων ὅτι ἡ θέσις τῆς σελήνης ἐν τῷ οὐρανῷ χώρῳ, αἱ φάσεις αὐτῆς, ἡ ἡμέρα ἢ ἡ νύξ καὶ ἄλλαι τοῦ οὐρανοῦ καταστάσεις ἔχουσι σχέσιν καὶ ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν σεισμῶν καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν κραταστροφῶν. Ἄλλ' ὁ πλοίαρχος Montessus, ὅστις μετὰ σπανίας ὄντως ἐγκατεργασίας καὶ ἐπισταμένης ἐρεῦνης συνελεξε πάσας τὰς δυνατὰς πληροφορίας περὶ τῶν ἐκ τῶν σεισμῶν καταστροφῶν, παρουσιάζει κατάλογον ἐξ 60,000 σεισμῶν, ἐν ᾧ οὐδεμία σχέσις καὶ συμφωνία δύναται νὰ εὑρεθῇ μεταξὺ τῶν σεισμῶν καὶ τῶν ἀνωτέρω μνημονευθεισῶν περιστάσεων· ὥστε καὶ πᾶσα πρόρρησις περὶ σεισμῶν στηριζομένη ἐπ' αὐτῶν δὲν ἔχει ἐπιστημονικὸν κῦρος. (Γ. ΧΚ.)

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ἀθήνας, Χ. Κουτρ., Γ. Βρασιβ.—Βουδαπέστη, Γ. Γκαλ.—Μελιτούπολιν, I. Zug.—Πειραιᾶ, Μπαρκ.—Πάτρας, Σπ. Μιχλ.—Κάτω Λιόσια, Π. Σουπ.—Μιτηλόνη, Α. Σμρκ.—Ἀθήνας, Μ. Μρν.—Ἀθήνας, Β. Ρυτ.—Ἄρταν, Σ. Κνλ. (τέσσαρες).—Ναύπακτον, Σ. Μαζαρ. (Σὺς εὐχαριστοῦμεν καὶ διὰ τὴν καλὴν καὶ θερμὴν ἐπιστολὴν Σας ἀναμένομεν ἀπὸ τὴν φιλικὴν Σας καὶ ἄλλων ἐγγραφῶν).—Χίον, Ἄντ.—Βόλον, Γ. Κλμδ.—Ἀθήνας, Γ. Σφέτζ.—Σάμον, Μ. Χανκ. (ἐστάλησαν καὶ τὰ φυλλάδια).—Ἐληφθῆσαν καὶ εὐχαριστοῦμεν.—Σμύρνην, Κεντρικὸν Παρβεναγωγεῖον Ἄγ.

Φωτεινῆς, ἐστάλη ἀναμένομεν ἀποτέλεσμα ἐνεργειῶν.—Κωνσταντινούπολιν, Α. Βλαστ.—Ἐστάλησαν ἀναμένομεν ἀνυπομῶνος σύμφων τῷ δελταρίῳ μακ.—Κάτω Ἀγαίαν, Διον. Σπουνάπ. ἐστάλη 1-2.—Σάμον, Κ. Γιανν.—Ἀναμένομεν δραστηρίας ἐνεργείας.—Θεσσαλονίκην, Ν. Χρηστομάνον. Ἐστάλησαν ἀναμένομεν ἀποτέλεσμα ἐνεργειῶν σας.—Ἀθήνας Φ. καὶ Φ. Πρύτερον· σὺς παρακαλοῦμεν τὸ ὄνομά σας, καὶ ἐάν εἶνε δυνατὸν νὰ σας ἰδῶμεν. Κατὰ τὰ ἄλλα σύμφωνοι.—Ροστέβ, Α. Ζιζ. Τὰς διευθύνσεις ἀποστείλαμεν γαλλιστί. Ἐγράψαμεν.—Λιδελβέργην, Ζέγγ, Θεσσαλονίκην Χ. Χατζηκυρ., Μόναχον, Θ. Σκοῦφ. Πολὺ ὠραῖα, πολὺ ὠραῖα εὐχαριστοῦμεν θερμότατα. Μὴ παύσητε συναγωνίζομενοι μεθ' ἡμῶν καὶ συνεργαζόμενοι. Καὶ πάλιν σὺς εὐχαριστοῦμεν.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΚΑΙ ΔΩΡΑ “ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ,”

Ἡ διευθυνσις τοῦ «Προμηθέως» ἐπιθυμοῦσα νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς ἀγαπητοὺς τῆς συνδρομητᾶς ὤρισε χάριν αὐτῶν λαχεῖον, ἐκχυθευθισόμενον τῆς 31ης Μαρτίου ἐ. ἔ.

Ὁ Α' ἀριθμὸς λαμβάνει τὸ λαμπρὸν σύγγραμμα «Astronomie pratique» G. D a l l e t πολυτελῶς δεδεμένον καὶ μετὰ καλλιτεχνικῶν εἰκόνων, ἀξίας 22 δρ.

Ὁ Β' ἀριθμὸς λαμβάνει ἐπίσης τὸ πολυτελῶς δεδεμένον σύγγραμμα τοῦ Flammarion «La Terre avant la creation de l'homme» μετὰ καλλιτεχνικῶν εἰκόνων, ἀξίας 18 δρ.

Ὁ Γ' ἀριθ. «Les astres, par Rombosson» ἐπίσης πολυτελῶς δεδεμένον μετὰ εἰκόνων, ἀξίας 15 δρ.

Ὁ Δ' τὸν Πανελλήνιον Σύντροφον τῆς Ἀκροπόλεως» χρυσόδετον, ἀξίας 5 δρ.

Ὁ Ε' ἐν θερμόδετρον ὑδραργυρικόν, ἀξίας 4 δρ.

Ὁ ΣΤ' τὴν ἐλληνικὴν μετάφρασιν τῆς ἱστορίας τοῦ Ππουκεβίλ, ἀξίας 4 δρ.

Ὁ Ζ' τὸν παγκόσμιον γεωγραφικὸν Taschen-Atlas τοῦ περιφήμου καταστήματος Justus Perthes, ἀξίας 4 δρ.

Ὁ Η' πέντε πίνακας ζωολογικοῦ καλλιτεχνικώτατα ἐπεξεργασμένους, ἀξίας δρ. 3.

Ὁ Θ' Le Ciel, par Flammarion, ἀξίας 2 δρ.

Ὡς ἀριθμοὶ δὲ λαχεῖων θέλουσι ληφθῆ οἱ ἀριθμοὶ τῶν διπλοτύπων τῆς πληρωθείσης ἐτησίως συνδρομῆς. Ὅθεν ἂς σπεύσωσιν οἱ κύριοι συνδρομηταὶ ν' ἀποστείλωσι τῆς διευθύνσεως ἐνωρὴς τὴν συνδρομὴν αὐτῶν, ὅπως συμμετάσχωσι τοῦ λαχείου τούτου. Τὴν συνδρομὴν δ' αὐτῶν πρέπει ν' ἀποστείλωσιν ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν διευθυνσιν τοῦ περιοδικοῦ διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, συναλλαγματικῶν, τραπεζικῶν γραμματικῶν ἐλληνικῶν καὶ παντὸς ἄλλοῦ ἔθνους, ἰδίως γαλλικῶν καὶ ἀγγλικῶν, καὶ ἐν ἑλλείψει τούτων καὶ διὰ γραμματοσήμων. Οἱ ἐν Αἰγύπτῳ κκ. συνδρομηταὶ δύναται ν' ἀποστείλωσι τὴν συνδρομὴν των καὶ δι' ἐπιταγῶν τῆς ἀτμοπλοικῆς ἐταιρίας Κεδιβίε.

Συγχρόνως ἡ διευθυνσις καθιστᾷ γνωστὸν τοῖς κυρίοις συνδρομηταῖς ὅτι πέμπει καὶ εἰς ἐκείνους δῶρα οἵτινες ἐγγράφουσι νέους συνδρομητᾶς καὶ ἀποστέλλουσι συγχρόνως καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν.

Ὁ ἐγγράφων 15 συνδρομητᾶς καὶ ἀποστέλλων τὴν συνδρομὴν αὐτῶν μέχρι τέλους Μαρτίου λαμβάνει ὡς δῶρον τὸ λαμπρὸν σύγγραμμα τοῦ Rombosson «Les astres».

Ὁ ἐγγράφων 10 συνδρομητᾶς ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὄρους λαμβάνει ὡς δῶρον τὸν Πανελλήνιον Σύντροφον τῆς Ἀκροπόλεως» χρυσόδετον· καὶ τέλος ὁ ἐγγράφων 5 συνδρομητᾶς λαμβάνει ὡς δῶρον τὴν μετάφρασιν τῆς ἱστορίας τοῦ Ππουκεβίλ.